III

(Förberedande akter)

RÅDET

RÅDETS STÅNDPUNKT (EU) nr 21/2016 VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2347/2002

Antagen av rådet den 18 oktober 2016

(2016/C 433/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ([3]) kräver att fiskeverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Den gemensamma fiskeripolitiken bör tillämpa både försiktighetsansatsen och ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamheternas negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras och sträva efter att säkerställa att fiske inte leder till en försämring av den marina miljön. I detta sammanhang är artiklarna 2.2, 7, 20 och 22 i den förordningen också av särskild relevans.

(2) Unionen har åtagit sig att genomföra de resolutioner som antagits av Förenta nationernas generalförsamling, i synnerhet resolutionerna 61/105 och 64/72, som uppmanar stater och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer att säkerställa att känsliga marina djuphavsekosystem skyddas från påverkan av bottenredskap samt att djuphavsbestånden utnyttjas på ett hållbart sätt.

([1]) EUT C 133, 9.5.2013, s. 41.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 18 oktober 2016. Europaparlamentets ståndpunkt av den … (ännu ej offentliggjord i EUT).
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

(3) Kommissionen gjorde en utvärdering av rådets förordning (EG) nr 2347/2002 ([1]) och kom framför allt fram till att den berörda flottans omfattning var alltför stor, att det saknades riktlinjer för kontroll i utsedda hamnar och för provtagningsprogram, samt att kvaliteten på medlemsstaternas rapportering om ansträngningsnivån var alltför varierande. Vidare fastslog kommissionens utvärdering att kapacitetstaket, som är tillämpligt sedan 2002 och består av den samlade kapaciteten för alla fartyg som fångade mer än 10 ton blandade djuphavsarter under något av åren mellan 1998 och 2000, inte hade någon betydande positiv effekt. Ordningen med kapacitetstaket bör därför uppdateras som en del av åtgärderna för att avhjälpa de brister som identifierats i den förordningen.

(4) I syfte att upprätthålla de nödvändiga minskningarna av fiskekapaciteten inom djuphavsfisket och för att erhålla mer omfattande information om djuphavsfiske och dess inverkan på den marina miljön bör fiske av djuphavsarter göras beroende av fisketillstånd. Varje ansökan om fisketillstånd bör åtföljas av en detaljerad beskrivning av det avsedda fiskeområdet, inklusive de delområden, sektioner och delsektioner som följer Internationella havsforskningsrådets (Ices) och Fiskerikommittén för östra Centralatlantens (Cecaf) indelningar, liksom av redskapstyp, de djup på vilka fisket avses ske, fiskeverksamhetens avsedda frekvens och varaktighet samt namnen på de berörda djuphavsarterna.

Systemet med fisketillstånd bör också bidra till begränsningen av kapaciteten för fartyg som har tillstånd att fiska djuphavsarter. För att inrikta förvaltningsåtgärderna på den del av flottan som är mest relevant för djuphavsfiske, bör fisketillstånd utfärdas med utgångspunkt i huruvida de rör riktat fiske eller bifångstfiske. Tillämpningen av den landningsskyldighet som fastställs i förordning (EU) nr 1380/2013 bör emellertid inte hindra fartyg som fångar små mängder djuphavsarter och som för närvarande inte omfattas av krav på djuphavsfisketillstånd från att fortsätta att bedriva sin traditionella fiskeverksamhet.

(5) Innehavare av fisketillstånd som medger fångst av djuphavsarter bör samarbeta vid vetenskaplig forskningsverksamhet i syfte att förbättra bedömningen av djuphavsbestånd och forskning om djuphavsekosystem.

(6) För att ytterligare stärka skyddet av den marina miljön är det lämpligt att tillåta riktad fiskeverksamhet endast i de områden där djuphavsfiskeverksamhet har skett under referensperioden 2009–2011. I syfte att utföra undersökande fiske bör det emellertid vara möjligt för fartyg som fiskar efter djuphavsarter att fiska utanför det befintliga fiskeområdet, förutsatt att en konsekvensbedömning utförd i enlighet med livsmedels- och jordbruksorganisationens (FAO) riktlinjer visar att utvidgningen av fiskeområdet inte medför någon betydande risk för negativ påverkan på känsliga marina ekosystem.

(7) Bottentrålarna är, bland de olika redskap som används inom djuphavsfisket, det redskap som utsätter de känsliga marina ekosystemen för störst risk och rapporteras också ha den högsta andelen oavsiktliga fångster av djuphavsarter. För att minimera den negativa inverkan av sådan djuphavsfiskeverksamhet på de marina ekosystemen bör fiske med bottentrålar begränsas till vatten ovanför ett visst djup och fiske med bottenredskap bör omfattas av specifika krav för skydd av känsliga marina ekosystem. Användningen av bottenredskap bör vidare utvärderas efter den … [*fyra år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*]. Dessutom omfattas användningen av bottenstående nät inom djuphavsfisket för närvarande av begränsningar enligt rådets förordning (EG) nr 1288/2009 ([2]).

(8) För att minska bottentrålningens potentiellt skadliga effekter är det lämpligt att tillåta fiske med bottentrålar endast på eller ovanför 800 meters djup. Denna gräns bygger på befintliga branschledda frivilliga åtgärder som tillämpas i unionens vatten och tar hänsyn till särdragen hos djuphavsfisket i unionens vatten.

(9) För att minimera den inverkan som fiskeverksamhet som sker i djuphavet har på känsliga marina ekosystem är det lämpligt att föreskriva ett antal åtgärder i syfte att minska antalet påträffanden av känsliga marina ekosystem. I synnerhet bör en förflyttningsregel och ett rapporteringskrav tillämpas vid påträffanden av känsliga marina ekosystem. Vidare bör det upprättas en förteckning över områden där känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer och där fiske med bottenredskap är förbjudet.

(10) Eftersom biologiska uppgifter bäst samlas in genom harmoniserade standarder för uppgiftsinsamling, är det lämpligt att integrera uppgiftsinsamlingen för verksamhetsgrenarna inom djuphavsfisket i den allmänna ramen

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2347/2002 av den 16 december 2002 om särskilda tillträdeskrav och därmed förbundna villkor vid fiske efter djuphavsbestånd (EGT L 351, 28.12.2002, s. 6).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1288/2009 av den 27 november 2009 om fastställande av tekniska övergångsbestämmelser för perioden 1 januari 2010–30 juni 2011 (EUT L 347, 24.12.2009, s. 6).

för insamling av vetenskapliga uppgifter, och samtidigt säkerställa att den kompletterande information som behövs för att förstå fiskedynamiken tillhandahålls. Finansiering för insamlingen av uppgifter enligt denna förordning finns tillgänglig enligt villkoren och principerna i den ram för insamling av uppgifter som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 199/2008 ([1]).

(11) I rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ([2]) fastställs striktare kontroll- och verkställighetskrav som är tillämpliga under särskilda omständigheter. Fisket efter djuphavsarter, som av naturen är känsliga för fiske, bör således kontrolleras i större utsträckning. Det är också lämpligt att fastställa specifika fall av överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser som bör leda till återkallelse av fisketillstånd.

(12) Konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten godkändes genom rådets beslut 81/608/EEG ([3]) och trädde i kraft den 17 mars 1982. Genom konventionen fastställs en lämplig ram för multilateralt samarbete för ett rationellt bevarande och en rationell förvaltning av fiskeresurserna i internationella vattnen i Nordostatlanten. I de förvaltningsåtgärder som antagits inom Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC) ingår ett specifikt system av åtgärder för skydd av känsliga marina ekosystem i NEAFC:s regleringsområde. För att säkerställa kontinuiteten i unionsfiskefartygens arbetssätt i NEAFC:s vatten bör emellertid de nu tillämpliga reglerna i förordning (EG) nr 2347/2002 när det gäller djuphavsfisketillstånd, utsedda hamnar och medlemsstaternas överföring av information fortsätta att tillämpas på djuphavsfiskeverksamhet i NEAFC:s regleringsområde. Vidare, för att fortsätta att förbättra den vetenskapliga kunskapen om dessa bestånd och eftersom de tillämpliga NEAFC-åtgärderna inte inbegriper observatörstäckning, är det lämpligt att tillämpa samma observatörstäckning i alla områden i Nordsjön och Cecaf där fiske av djuphavsarter sker.

(13) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer på känsliga marina ekosystem i bilaga III för att anpassa den förteckningen till den senaste vetenskapliga rådgivningen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([4]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning avseende fastställande av de befintliga fiskeområdena samt upprättande och anpassning av förteckningen över områden där känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([5]).

(15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning avseende godkännande av undersökande djuphavsfiske samt avseende anpassningen av fastställandet av det befintliga djuphavsfiskeområdet i syfte att inkludera de platser där fiskeverksamhet bedrivs inom ramen för ett fisketillstånd som utfärdats i enlighet med denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas utan tillämpning av förordning (EU) nr 182/2011.

(16) Det är därför nödvändigt att fastställa nya bestämmelser för att reglera fisket efter djuphavsbestånd i unionens vatten i Nordostatlanten och i internationella vatten inom Cecafs behörighetsområde.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 60, 5.3.2008, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

([3]) Rådets beslut 81/608/EEG av den 13 juli 1981 om antagande av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten (EGT L 227, 12.8.1981, s. 21).

([4]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Denna förordning ska bidra till uppnåendet av de mål som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013 vad avser djuphavsarter och deras livsmiljöer. Ytterligare mål är att

a) förbättra den vetenskapliga kunskapen om djuphavsarter och deras livsmiljöer,

b) förhindra betydande negativa konsekvenser för känsliga marina ekosystem inom ramen för djuphavsfiske och säkerställa ett långsiktigt bevarande av djuphavsbestånd,

c) säkerställa att unionsåtgärder som syftar till en hållbar förvaltning av djuphavsbestånd är förenliga med de resolutioner som har antagits av FN:s generalförsamling, framför allt resolutionerna 61/105 och 64/72.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på fiskeverksamhet eller planerad fiskeverksamhet i följande vatten:

a) När det gäller unionsfiskefartyg och fiskefartyg från tredjeländer, i unionens vatten i Nordsjön, i de nordvästra vattnen och i de sydvästra vattnen samt i unionens vatten i Ices-området IIa.

b) När det gäller unionsfiskefartyg, i internationella vatten i Cecaf-områdena 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.

2. Punkt 1 i denna artikel påverkar inte tillämpningen av artikel 16.5.

Artikel 3

Syfte

1. Denna förordning är tillämplig på arter som förekommer i djuphavsvatten och som kännetecknas av en kombination av följande biologiska faktorer: mognad vid relativt höga åldrar, långsam tillväxt, lång livslängd, låg naturlig dödlighet, intermittent rekrytering av framgångsrika årsklasser samt lek som eventuellt inte sker varje år (nedan kallade *djuphavsarter*).

2. För denna förordnings ändamål förtecknas djuphavsarter och de mest sårbara arterna bland dessa i bilaga I.

Artikel 4

Definitioner

1. Vid tillämpning av denna förordning gäller definitionerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013 och i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 734/2008 ([1]).

([1]) Rådets förordning (EG) nr 734/2008 av den 15 juli 2008 om skydd av känsliga marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav (EUT L 201, 30.7.2008, s. 8.)

2. Därutöver avses med

a) *Ices-områden*: de områden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 ([1]),

b) *Cecaf-områden*: de områden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 ([2]),

c) *NEAFC:s regleringsområde*: vatten som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten och som ligger utanför de vatten som omfattas av fiskerijurisdiktionen för parterna i den konventionen,

d) *mest sårbara arter*: de djuphavsarter som förtecknas i tredje kolumnen ”Mest sårbar (x)” i tabellen i bilaga I,

e) *verksamhetsgren*: fiskeverksamhet som riktar fisket mot vissa arter med hjälp av ett särskilt fiskeredskap i ett särskilt område,

f) *verksamhetsgren inom djuphavsfisket*: en verksamhetsgren som riktar fisket mot djuphavsarter i enlighet med indikationerna i artikel 5.2,

g) *centrum för fiskerikontroll*: ett operativt centrum som har upprättats av en flaggmedlemsstat och är utrustat med datorutrustning och program som möjliggör automatisk datamottagning, databehandling och elektronisk dataöverföring,

h) *påträffanden*: fångster av sådana kvantiteter av indikatorarter för känsliga marina ekosystem som överstiger tröskelvärdena i bilaga IV,

i) *oavsiktliga fångster*: oavsiktliga fångster av marina organismer som enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska landas och räknas av från kvoter antingen på grund av att de är mindre än den minsta referensstorleken för bevarande eller på grund av att de överstiger de kvantiteter som är tillåtna enligt bestämmelserna om fångstsammansättning och bifångst,

j) *indikatorer på känsliga marina ekosystem*: de som inkluderas i bilaga III,

k) *befintliga djuphavsfiskeområden*: den del av det område som anges i artikel 2.1 a, där djuphavsfiskeverksamhet historiskt har skett och som fastställs i enlighet med artikel 7.

Artikel 5

Fisketillstånd

1. För fiskeverksamhet riktad efter djuphavsarter ska det krävas ett fisketillstånd (nedan kallat *tillstånd för riktat fiske*). Tillståndet för riktat fiske ska ange de djuphavsarter som fartyget har tillstånd att bedriva riktat fiske efter.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska ett fiskefartyg som bedriver fiskeverksamhet anses bedriva fiske riktat efter djuphavsarter om dess fångstuppgifter (i loggboken, landningsdeklarationer, avräkningsnotor eller liknande handling) under ett aktuellt kalenderår anger minst 8 % djuphavsarter under någon fiskeresa.

Detta ska emellertid inte tillämpas på fiskefartyg för vilka den totala redovisningen av djuphavsarter under det aktuella kalenderåret är mindre än 10 ton. Detta stycke påverkar inte tillämpningen av punkt 6.

3. För fiskeverksamhet som utförs av fiskefartyg som, trots att de inte bedriver fiske riktat efter djuphavsarter, fångar djuphavsarter som bifångst, ska det krävas fisketillstånd (nedan kallat *bifångstfisketillstånd*). Bifångstfisketillståndet ska ange de djuphavsarter som fartyget kan påträffa som bifångst medan det fiskar efter andra arter.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i vissa andra områden än dem i Nordatlanten (EUT L 87, 31.3.2009, s. 1).

4. De två typer av fisketillstånd som avses i punkt 1 respektive 3 i denna artikel ska vara tydligt åtskilda i den elektroniska databas som avses i artikel 116 i förordning (EG) nr 1224/2009.

5. Fiskefartyg som inte innehar något fisketillstånd enligt denna artikel ska vara förbjudna att fiska efter djuphavsarter i kvantiteter överstigande 100 kg vid varje fiskeresa. Djuphavsarter som fångas i kvantiteter överstigande 100 kg av sådana fartyg får inte behållas ombord, lastas om eller landas, utom när det gäller oavsiktliga fångster av djuphavsarter som omfattas av landningsskyldigheten i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013, vilka ska landas och räknas av mot kvoter.

6. Ett fiskefartyg som innehar bifångstfisketillstånd och som har tillgång till en kvot för bifångster av djuphavsarter som med högst 15 % överstiger det tröskelvärde på 10 ton som anges i punkt 2 i denna artikel ska inte anses bedriva fiske riktat efter djuphavsarter. Det ska landa sådana fångster och räkna av dem mot kvoten. Oavsiktliga fångster av djuphavsarter som omfattas av landningsskyldigheten i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska landas och räknas av mot kvoter.

7. Denna förordning ska i tillämpliga delar gälla för utfärdande av fisketillstånd för fiskefartyg från tredjeländer i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1006/2008 ([1]).

Artikel 6

Kapacitetsförvaltning

1. Den samlade fiskekapaciteten, mätt i bruttotonnage och kilowatt, för samtliga unionsfiskefartyg till vilka en medlemsstat har utfärdat ett tillstånd för riktat fiske får aldrig vid någon tidpunkt överstiga den samlade fiskekapaciteten för fartyg från den medlemsstaten under 2009–2011, beroende på vilket år som står för den högsta siffran, som

a) har fångat minst tio ton djuphavsarter under något av de tre kalenderåren mellan 2009 och 2011, beroende på vilket år som står för den högsta siffran, och

b) är registrerade i något av den medlemsstatens yttersta randområden, i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget, om fångsterna av djuphavsarter för varje sådant fartyg under något av de tre kalenderåren mellan 2009 och 2011 utgjorde minst 10 % av deras totala årliga fångster, beroende på vilket år som står för den högsta siffran.

2. Genom undantag från punkt 1 a får den samlade fiskekapaciteten för en medlemsstat som har tilldelats fiskemöjligheter för arter som förtecknas i bilaga I före den … [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*], men vars fartyg inte har fångat minst 10 ton djuphavsarter under något av referensåren, inte vid någon tidpunkt överstiga den samlade fiskekapaciteten för medlemsstatens fartyg under något av de tre senaste år då åtminstone ett av dess fartyg fångade minst 10 ton djuphavsarter, beroende på vilket år som står för den högsta siffran.

Artikel 7

Befintliga djuphavsfiskeområden

1. Medlemsstater vars fartyg har beviljats djuphavsfisketillstånd i enlighet med artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2347/2002 ska, när det gäller fiskeverksamhet där fartyg fångar mer än 10 ton per kalenderår, senast den … [*sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] informera kommissionen med hjälp av VMS-register eller, om VMS-register inte finns tillgängliga, annan typ av relevant och kontrollerbar information, om de platser där sådana fartyg bedrivit fiske av djuphavsarter under referenskalenderåren 2009–2011.

2. På grundval av den information som tillhandahålls enligt punkt 1 och på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga och tekniska information ska kommissionen, senast den … [*ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*], genom genomförandeakter fastställa de befintliga djuphavsfiskeområdena. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten, om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93 och (EG) nr 1627/94 och om upphävande av förordning (EG) nr 3317/94 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 33).

Artikel 8

Allmänna krav för ansökningar om fisketillstånd

1. Varje ansökan om fisketillstånd ska åtföljas av en detaljerad beskrivning av området där fiskefartyget har för avsikt att bedriva fiskeverksamhet, typen av redskap, de djup på vilka fiskeverksamheten kommer att ske, fiskeverksamhetens planerade frekvens och varaktighet samt namnen på de berörda djuphavsarterna.

2. Tillstånd för riktat fiske får endast utfärdas för fiskeverksamhet inom de befintliga djuphavsområdena.

3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel får tillstånd för riktat fiske utfärdas, fram till och med fastställandet av de befintliga djuphavsfiskeområdena i enlighet med artikel 7, under förutsättning att fiskefartyget har lagt fram bevis för att det hade bedrivit fiskeverksamhet inom ramen för verksamhetsgrenar inom djuphavsfisket i minst tre år innan ansökan om fisketillstånd lämnades in. Sådana fisketillstånd får endast utfärdas för platser där sådan tidigare fiskeverksamhet har bedrivits.

4. Inget fisketillstånd får utfärdas för fiske med bottentrål på djup överstigande 800 meter.

5. Genom undantag från punkt 2 får en medlemsstat lämna in en begäran om att få genomföra undersökande fiske på platser utanför de befintliga djuphavsfiskeområdena. En sådan begäran ska åtföljas av en konsekvensbedömning, utförd i enlighet med standarderna i FAO:s internationella riktlinjer från 2008 om förvaltning av djuphavsfiske i det fria havet. När medlemsstaten lämnar in en sådan begäran ska den ange det undersökande fiskets beräknade varaktighet och det beräknade antalet deltagande fartyg och deras kapacitet. Medlemsstaten ska föreslå mildrande åtgärder för att förebygga påträffanden av eller för att effektivt skydda känsliga marina ekosystem.

6. Kommissionen får, efter att ha bedömt den information som tillhandahållits av medlemsstaterna och på grundval av rådgivning från ett vetenskapligt rådgivande organ, genom genomförandeakter bevilja tillstånd att genomföra det begärda undersökande fisket. I detta tillstånd får kommissionen i synnerhet fastställa följande:

a) Området för det undersökande fisket.

b) Det högsta antalet fartyg och den maximala kapaciteten.

c) Det undersökande fiskets varaktighet, som ej får överstiga ett år och som kan förlängas en gång.

d) Den maximala procentandelen av den totala tillåtna fångsten av djuphavsarter som får fångas inom ramen för det undersökande fisket.

e) Mildrande åtgärder som måste iakttas i syfte att skydda känsliga marina ekosystem.

7. I syfte att säkerställa en insamling av representativa uppgifter som är lämplig för bedömning och förvaltning av djuphavsbestånd och av påträffanden av känsliga marina ekosystem, ska varje fisketillstånd som utfärdas i enlighet med punkt 6 kräva närvaro av vetenskapliga observatörer ombord på det berörda fartyget eller att detta är utrustat med elektronisk fjärrövervakningsutrustning under de första 12 månaderna av fisketillståndets giltighetstid.

8. Kommissionen får, på grundval av en begäran och information från den berörda medlemsstaten, genom genomförandeakter anpassa fastställandet av det befintliga djuphavsfiskeområdet i syfte att inkludera de platser där fiskeverksamhet bedrivs inom ramen för ett fisketillstånd som utfärdats i enlighet med punkterna 5 och 6 i denna artikel.

Artikel 9

Särskilda krav för skydd av känsliga marina ekosystem

1. Denna artikel ska tillämpas på fiskeverksamhet med bottenredskap på djup överstigande 400 meter.

2. Ett påträffande av ett känsligt marint ekosystem ska anses ha ägt rum om, under fiskeverksamhetens gång, den mängd indikatorer på känsliga marina ekosystem enligt bilaga III som har fångats under fiskeverksamheten överstiger de tröskelvärden som fastställs i bilaga IV. Fiskefartyget ska omedelbart upphöra med fisket i det berörda området. Det får återuppta fisket först när det har nått ett nytt område minst fem sjömil från det område där påträffandet ägde rum.

3. Fiskefartyget ska omedelbart rapportera varje påträffande av känsliga marina ekosystem till de behöriga nationella myndigheterna, som utan dröjsmål ska underrätta kommissionen.

4. Medlemsstaterna ska använda bästa tillgängliga vetenskapliga och tekniska information, inklusive biogeografisk information och den information som avses i punkt 3, för att kartlägga var känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer. Dessutom ska kommissionen framställa en begäran till ett behörigt vetenskapligt rådgivande organ om att detta årligen ska genomföra en bedömning av områden där känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer.

Den bedömningen ska genomföras i enlighet med FAO:s internationella riktlinjer från 2008 om förvaltning av djuphavsfiske i det fria havet, med tillämpning av den försiktighetsansats i fiskeriförvaltningen som avses i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 1380/2013, och offentliggöras.

5. När områden där känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer har kartlagts på grundval av det förfarande som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna och det behöriga vetenskapliga rådgivande organet i god tid underrätta kommissionen om detta.

6. Kommissionen ska, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga och tekniska information och medlemsstaternas och det vetenskapliga rådgivande organets bedömningar och kartläggningar, senast den … [*ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] anta genomförandeakter i syfte att upprätta en förteckning över områden där känsliga marina ekosystem förekommer eller sannolikt förekommer. Kommissionen ska varje år se över förteckningen mot bakgrund av rådgivning från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen och, om så är lämpligt, ändra förteckningen genom genomförandeakter. Kommissionen får ta bort ett område från förteckningen under förutsättning att den, på grundval av en konsekvensbedömning och efter att ha rådfrågat det behöriga vetenskapliga rådgivande organet, har fastställt att det finns tillräckliga bevis för att känsliga marina ekosystem inte förekommer eller att det har beslutats om lämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder som säkerställer att betydande negativa konsekvenser för känsliga marina ekosystem i området förhindras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.

7. Kommissionen får mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga information se över indikatorerna på känsliga marina ekosystem och ges befogenhet att ändra förteckningen i bilaga III genom delegerade akter i enlighet med artikel 17.

8. Nya konsekvensbedömningar ska krävas om teknikerna för att bedriva fiske med bottenredskap ändras avsevärt eller om ny vetenskaplig information framkommit som tyder på att det finns känsliga marina ekosystem i ett visst område.

9. Fiske med bottenredskap ska vara förbjudet i alla områden som förtecknats i enlighet med punkt 6.

Artikel 10

Tillämpning av särskilda kontrollbestämmelser

Fiske och fiskeverksamhet som omfattas av denna förordning ska även omfattas av bestämmelserna i artiklarna 7, 17, 42, 43, 45, 84.1 a, 95.3, 104.1, 105.3 c, 107.1, 108.1 och 115 c i, samt i bilaga I till, förordning (EG) nr 1224/2009, såvida inte annat föreskrivs i den här förordningen.

Artikel 11

Utsedda hamnar

1. Medlemsstaterna ska utse de hamnar i vilka fångster av djuphavsarter eller sammansättningar av djuphavsarter på över 100 kg ska landas eller omlastas. Medlemsstaterna ska senast den … [*60 dagar efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] översända förteckningen över de utsedda hamnarna till kommissionen.

2. Ingen kvantitet överstigande 100 kg av någon sammansättning av djuphavsarter får landas någon annanstans än i de hamnar som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med punkt 1.

Artikel 12

Förhandsanmälan

Genom undantag från artikel 17 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavare på alla unionsfiskefartyg som har för avsikt att landa 100 kg eller mer av djuphavsarter, oavsett fartygets längd, vara skyldiga att underrätta sin flaggmedlemsstats behöriga myndighet om denna avsikt minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamnen. Befälhavaren eller den som annars ansvarar för driften av fartyg med en längd på 12 meter eller mindre ska underrätta de behöriga myndigheterna minst en timme före beräknad ankomst till en hamn.

Artikel 13

Loggboksregistreringar på djupt hav

1. Om kravet på att föra en loggbok är tillämpligt ska befälhavare på unionsfiskefartyg som innehar ett fisketillstånd i enlighet med artikel 5.1 eller 5.3, vid utövande av en verksamhetsgren inom djuphavsfisket eller vid fiske på djup överstigande 400 meter,

a) dra en ny linje i pappersloggboken efter varje drag, eller

b) om de omfattas av det elektroniska rapporterings- och registreringssystemet, göra en separat registrering efter varje drag.

2. Befälhavare på unionsfiskefartyg ska i fartygets loggbok även föra in kvantiteter av djuphavsarter som är förtecknade i bilaga I och som fångas, behålls ombord, lastas om eller landas i enlighet med artikel 5.5 samt sådana kvantiteter av indikatorer på känsliga marina ekosystem förtecknade i bilaga III som överstiger tröskelvärdena i bilaga IV, inbegripet artsammansättning och vikt, och rapportera dessa kvantiteter till de behöriga myndigheterna.

Artikel 14

Indragning av fisketillstånd

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7.4 och 92 i förordning (EG) nr 1224/2009, och i enlighet med artikel 90.1 i den förordningen, ska de fisketillstånd som avses i artikel 5.1 och 5.3 i den här förordningen dras in under minst två månader i följande fall:

a) Vid underlåtelse att följa villkoren i fisketillståndet vad avser begränsningar av användningen av redskap, tillåtna områden för verksamheten eller fångstbegränsningar avseende de arter som får vara föremål för riktat fiske.

b) Vid underlåtelse att ta ombord en vetenskaplig observatör eller att tillåta provtagning av fångster i vetenskapliga syften enligt vad som anges i artikel 16 i denna förordning.

Artikel 15

Regler för uppgiftsinsamling och rapportering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av mer specifika bestämmelser i den här förordningen ska förordning (EG) nr 199/2008 tillämpas.

2. När medlemsstaterna samlar in uppgifter om verksamhetsgrenar inom djuphavsfisket i enlighet med de allmänna reglerna för uppgiftsinsamling och med de noggrannhetsnivåer som anges i det relevanta fleråriga unionsprogrammet för insamling och förvaltning av biologiska, tekniska, miljörelaterade, sociala och ekonomiska uppgifter, ska de iaktta de särskilda uppgiftsinsamlings- och rapporteringskrav som anges i bilaga II för verksamhetsgrenen inom djuphavsfisket.

3. Medlemsstaterna ska i alla fisketillstånd som utfärdas i enlighet med artikel 5 inkludera de villkor som krävs för att säkerställa att det berörda fartyget, i samarbete med relevant vetenskapligt institut, deltar i all uppgiftsinsamlingsverksamhet som omfattar den fiskeverksamhet för vilken tillstånd utfärdas.

4. Befälhavaren på ett fartyg eller någon annan person med ansvar för fartygets drift, ska vara skyldig att ta ombord den vetenskapliga observatör som medlemsstaten har utsett för det aktuella fartyget, såvida inte detta är omöjligt av säkerhetsskäl. Befälhavaren ska underlätta den vetenskapliga observatörens arbete.

5. På kommissionens begäran ska en medlemsstat lämna in årliga rapporter med aggregerade uppgifter om antalet fartyg som för dess flagg som deltar i djuphavsfiske, deras fiskeområde, redskapstyp, storlek, antal utfärdade fisketillstånd av varje typ, deras ursprungshamn, de totala djuphavsfiskemöjligheterna som är tillgängliga för dess fartyg och den sammanlagda procentandelen för utnyttjandet av sådana fiskemöjligheter. Rapporterna ska offentliggöras.

Artikel 16

Observatörstäckning

1. Medlemsstaterna ska upprätta ett program för observatörstäckning för att säkerställa insamlingen av relevanta, aktuella och korrekta uppgifter om fångster och bifångster av djuphavsarter samt om påträffanden av känsliga marina ekosystem och annan relevant information för ett effektivt genomförande av denna förordning. Fartyg som använder bottentrålar eller bottensatta nät och som har fisketillstånd för riktat fiske efter djuphavsarter ska vara föremål för minst 20 % observatörstäckning, undantaget fartyg som av säkerhetsskäl inte är lämpade för att ta emot en observatör. Alla andra fartyg som har tillstånd för att fånga djuphavsarter ska vara föremål för minst 10 % observatörstäckning, undantaget fartyg som av säkerhetsskäl inte är lämpade för att ta emot en observatör.

2. Om en aktör av sin medlemsstat har anmodats att ta emot en observatör ombord på sitt fartyg ska inte frånvaro av en observatör av skäl utanför aktörens kontroll hindra fartyget från att lämna hamnen.

3. Kommissionen ska senast den 1 januari 2018, på grundval av de uppgifter som samlats in enligt denna förordning, inhämta vetenskaplig rådgivning angående huruvida den observatörstäckning som anges i punkt 1 i denna artikel är tillräcklig för att uppnå målen i artikel 1, och i synnerhet för att förhindra betydande negativa konsekvenser för känsliga marina ekosystem inom ramen för djuphavsfiske, samt angående huruvida observatörstäckningen bör anpassas på grundval av en uppdaterad provtagningsmetod. Kommissionen ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om resultatet av den vetenskapliga rådgivningen.

4. Om kommissionen, på grundval av den vetenskapliga rådgivning som avses i punkt 3, anser att de procentsatser för observatörstäckningen som anges i punkt 1 bör justeras, får kommissionen som ett brådskande ärende lägga fram ett förslag till revidering av dessa procentsatser.

5. Genom undantag från artikel 2 ska artikel 16 gälla i tillämpliga delar för fiske efter djuphavsarter av fartyg som använder bottentrålar eller bottensatta nät i NEAFC:s regleringsområde.

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9.6 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den … [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för fiske och vattenbruk. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 19

Utvärdering

1. Senast den … [*fyra år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen, på grundval av rapporter från medlemsstaterna och vetenskaplig rådgivning som den ska begära i detta syfte, utvärdera resultaten av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning och fastställa i vilken utsträckning de mål som avses i artikel 1 a och b har uppnåtts.

2. Utvärderingen ska fokusera på trender på följande områden:

a) Användningen av alla typer av fiskeredskap vid fiske riktat efter djuphavsarter, med särskild hänsyn till konsekvenserna för de mest sårbara arterna och för känsliga marina ekosystem.

b) Fartyg som har övergått till att använda redskap med minskad påverkan på havsbotten och framsteg när det gäller att förhindra, minimera och, där det är möjligt, eliminera oavsiktliga fångster.

c) Verksamhetsområdet för fartyg som är aktiva inom varje verksamhetsgren inom djuphavsfisket.

d) Fullständigheten och tillförlitligheten hos uppgifter som medlemsstaterna överlämnar till vetenskapliga organ för beståndsbedömningssyften, eller till kommissionen när det rör sig om särskilda uppgiftsförfrågningar.

e) De djuphavsbestånd för vilka den vetenskapliga rådgivningen har förbättrats.

f) Effektiviteten av kompletterande åtgärder i syfte att eliminera utkast och minska fångsterna av de mest sårbara arterna.

g) Kvaliteten på de konsekvensbedömningar som har utförts i enlighet med artikel 8.

h) Antalet fartyg och hamnar i unionen som direkt påverkas av denna förordnings genomförande.

i) Effektiviteten av åtgärder som har införts för att säkerställa en långsiktig hållbarhet för djuphavsfiskebestånden och för att förhindra bifångst av icke-målarter, i synnerhet bifångst av de mest sårbara arterna.

j) Den utsträckning i vilken känsliga marina ekosystem effektivt har skyddats genom begränsningen av tillåten fiskeverksamhet till befintliga djuphavsfiskeområden, förflyttningsregeln och/eller andra åtgärder.

k) Tillämpningen av djupbegränsningen på 800 meter.

3. Kommissionen får, med utgångspunkt i den utvärdering som avses i punkt 1 i denna artikel, lämna förslag till ändringar av denna förordning på lämpligt sätt. Kommissionen får i synnerhet om denna utvärdering visar att fiske med bottenredskap inte är förenligt med de mål som anges i artikel 1 lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning i syfte att säkerställa att tillstånd för riktat fiske för fartyg som använder bottentrålar eller bottensatta nät löper ut eller återkallas och att alla åtgärder som är nödvändiga i fråga om bottenredskap, inklusive långrev, vidtas för att säkerställa skyddet av de mest sårbara arterna och känsliga marina ekosystem.

Artikel 20

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Förordning (EG) nr 2347/2002 ska upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska artiklarna 3, 7 och 9 i förordning (EG) nr 2347/2002 fortsätta att tillämpas för unionsfiskefartyg som bedriver fiskeverksamhet i NEAFC:s regleringsområde.

4. Särskilda fisketillstånd utfärdade i enlighet med förordning (EG) nr 2347/2002 ska förbli giltiga för en period om högst ett år efter den … [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*
…	…

BILAGA I

Djuphavsarter

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Mest sårbar (x)
Centrophorus spp.	Hajar i släktet *Centrophorus*	
Centroscyllium fabricii	Svart pigghaj	x
Centroscymnus coelolepis	Pailonahaj	x
Centroscymnus crepidater	Långnosad småpiggshaj	x
Dalatias licha	Chokladhaj	x
Etmopterus princeps	Brunkäxa	x
Apristuris spp.	Hajar i släktet *Apristuris*	
Chlamydoselachus anguineus	Kråshaj	
Deania calcea	Skednoshaj	
Galeus melastomus	Hågäl	
Galeus murinus	Galeus murinus	
Hexanchus griseus	Sexbågig kamtandhaj	x
Etmopterus spinax	Blåkäxa	
Oxynotus paradoxus	Spetsfenshaj	
Scymnodon ringens	Knorrhaj	
Somniosus microcephalus	Håkäring	
Alepocephalidae	Släthuvudfiskar	
Alepocephalus Bairdii	Bairds släthuvudfisk	
Alepocephalus rostratus	Släthuvad djuphavsfisk	
Aphanopus carbo	Dolkfisk	
Argentina silus	Guldlax	
Beryx spp.	Beryxar	
Chaceon (Geryon) affinis	Djuphavsrödkrabba	
Chimaera monstrosa	Havsmus	
Hydrolagus mirabilis	Blåvingad havsmus	
Rhinochimaera atlantica	Långnosad havsmus	
Coryphaenoides rupestris	Skoläst	

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Mest sårbar (x)
Epigonus telescopus	Teleskopabborre	x
Helicolenus dactilopterus	Blåkäft	
Hoplostethus atlanticus	Atlantisk soldatfisk	x
Macrourus berglax	Långstjärt	
Molva dypterigia	Birkelånga	
Mora moro	Moratorsk	
Antimora rostrata	Blå antimora	
Pagellus bogaraveo	Fläckpagell	
Polyprion americanus	Vrakfisk	
Reinhardtius hippoglossoides	Liten hälleflundra	
Cataetyx laticeps		
Hoplosthetus mediterraneus	Medelhavssoldatfisk	
Macrouridae andra än *Coryphaenoides rupestris* och *Macrourus berglax*	Skolästfiskar andra än skoläst och långstjärt	
Nesiarchus nasutus	Havsgädda	
Notocanthus chemnitzii	Notocanthus chemnitzii	
Raja fyllae	Rundrocka	
Raja hyperborea	Isrocka	
Raja nidarosiensus	Svartbuksrocka	
Trachyscorpia cristulata	Trachyscorpia cristulata	
Lepidopus caudatus	Strumpebandsfisk	
Lycodes esmarkii	Stor ålbrosme/Esmarks ålbrosme	
Sebastes viviparus	Mindre kungsfisk	

BILAGA II

Särskilda uppgiftsinsamlings- och rapporteringskrav enligt artikel 15.2

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter som samlas in för ett område som omfattar både unionens vatten och internationella vatten disaggregeras ytterligare, så att de hänvisar till unionens vatten respektive internationella vatten separat.

2. När verksamheten inom en verksamhetsgren inom djuphavsfisket sammanfaller med verksamhet inom en annan verksamhetsgren i samma område, ska uppgiftsinsamlingen rörande den förra göras separat från uppgiftsinsamlingen rörande den senare.

3. Utkast ska omfattas av provtagning i samtliga verksamhetsgrenar inom djuphavsfisket. Provtagningsstrategin för landningar och utkast ska täcka alla de arter som förtecknas i bilaga I samt arter som tillhör havsbottens ekosystem som t.ex. djuphavskoraller, svampdjur eller andra organismer tillhörande samma ekosystem.

4 En observatör som är utplacerad ombord ska anmodas att identifiera och dokumentera vikten vad avser alla stenkoraller, mjukkoraller, svampdjur eller andra organismer som tillhör samma ekosystem och som tagits ombord av fartygets redskap.

5. När den tillämpliga fleråriga uppgiftsinsamlingsplanen kräver insamling av fiskeansträngningsdata i form av antalet timmar av trålfiske och redskapets tid i vattnet för passiva redskap, ska medlemsstaterna samla in och vara beredda att vid sidan av sådana fiskeansträngningsuppgifter presentera följande kompletterande uppgifter:

   a) Fiskeverksamhetens geografiska lokalisering drag-för-drag, med stöd av VMS-data som överförs av fartyget till centrumet för fiskerikontroll.

   b) De fiskedjup på vilka redskapen används och placeras, om fartyget omfattas av rapportering via elektronisk loggbok. Fartygets befälhavare ska anmäla fiskedjup enligt det standardiserade rapporteringsformatet.

BILAGA III

Indikatorarter för känsliga marina ekosystem

Följande är en förteckning över livsmiljötyper som utgör känsliga marina ekosystem (VME-livsmiljötyper), med de taxa som mest sannolikt återfinns i dessa livsmiljöer, vilka ska anses utgöra indikatorer på känsliga marina ekosystem (VME, *Vulnerable Marine Ecosystems*).

VME-livsmiljötyp	Representativa taxa
1. Korallrev i kallt vatten	
a) Rev av *Lophelia pertusa*	*Lophelia pertusa*
b) Rev av *Solenosmilia variabilis*	*Solenosmilia variabilis*
2. Tät förekomst av icke revbildande koraller (coral garden)	
a) Tät förekomst på hårdbotten	
i) Tät förekomst på hårdbotten av hornkoraller och svarta koraller	*Anthothelidae* *Chrysogorgiidae* *Isididae, Keratoisidinae* *Plexauridae* *Acanthogorgiidae* *Coralliidae* *Paragorgiidae* *Primnoidae* *Schizopathidae*
ii) Kolonibildande stenkoraller på klippavsatser	*Lophelia pertusa* *Solenosmilia variabilis*
iii) Samlingar av icke revbildande stenkoraller	*Enallopsammia rostrata* *Madrepora oculata*
b) Tät förekomst på mjukbotten	
i) Tät förekomst på mjukbotten av hornkoraller och svarta koraller	*Chrysogorgiidae*
ii) Områden med s.k. cup corals	*Caryophylliidae*
iii) Områden med blomkålskoraller	*Flabellidae* *Nephtheidae*
3. Djuplevande svampdjurssamhällen	
a) Övriga svampdjurssamhällen	*Geodiidae* *Ancorinidae* *Pachastrellidae*
b) Tät förekomst på hårdbotten av svampdjur	*Axinellidae* *Mycalidae* *Polymastiidae* *Tetillidae*
c) Glassvampssamhällen	*Rossellidae* *Pheronematidae*

VME-livsmiljötyp	Representativa taxa
4. Områden med sjöpennor	*Anthoptilidae* *Pennatulidae* *Funiculinidae* *Halipteridae* *Kophobelemnidae* *Protoptilidae* *Umbellulidae* *Vigulariidae*
5. Fläckar av cylinderrosor	*Cerianthidae*
6. Ler- och sandlevande fauna	*Bourgetcrinidae* *Antedontidae* *Hyocrinidae* *Xenophyophora* *Syringamminidae*
7. Fläckar av mossdjur	

BILAGA IV

Påträffande av ett möjligt känsligt marint ekosystem definieras enligt följande:

a) För tråldrag och andra fiskeredskap än långrev: förekomst av mer än 30 kg levande korall och/eller 400 kg levande svampdjur som utgör indikatorer på känsliga marina ekosystem.

b) För långrev: förekomst av indikatorer på känsliga marina ekosystem på 10 krokar per segment om 1 000 krokar eller per 1 200 m långrev, beroende på vilket som är kortast.